

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/153/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108219966
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1108219966.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu : J. F. D., nar. X.X.XXXX, bytom P., Š. Č.. XX, zastúpeného JUDr. Pavlom Torňošom , advokátom, Bratislava, Tomášiková č. 50/D, proti žalovaným : 1./ S.. D.. Ľ.C. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., R. Č.. X, 2./ J.. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., Y. Č.. XXXX/X, obe zastúpené FROLKOVIČ Legal s. r. o., Námestie Mateja Korvína č. 1, Bratislava, IČO : 50 106 228, 3./ S.. D.. I. L., nar. XX.X.XXXX, P. P., Č. Č..X, 4./ J.. E. Z., V.. X.X.XXXX, bytom P., N. Č.. XX obaja zastúpení LÖWY & LÖWY s.r.o., Bratislava, Slowackého č. 26, IČO : 47 236 230, o nahradenie prejavu vôle žalovanej 1./ predat' žalobcovi spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C 102/2008-727 zo dňa 13.marca 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaní 1./,2./,3./,4./ majú má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti o nahradenie prejavu vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá žalobcovi spoluvlastnícke podiely za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenej medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim. Zároveň rozhodol, že žalovaným priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 17. 06. 2008 žalobca najprv proti žalovaným 1./, 2./ žiadal, aby súd: a) určil, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva uzatvorená dňa 30. 04. 2007 medzi žalovanou 1./ ako dlžníčkou a žalovanou 2./ ako veriteľkou o prevode vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu XXX/XXXX k rodinnému domu súpisné č. XXXXXX, nachádzajúcom sa na pozemku parc. č. XXXX, zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. T. R., spoluvlastníckemu podielu XX XXX/XXXXXXXX k pozemku parc. č. XXXX, zastavaná plocha o výmere XXX R., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. T. R., spoluvlastníckemu podielu XXX/XX XXX k pozemku parc. č. XXXX, záhrady o výmere XXX R., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. T. R., spoluvlastníckemu podielu XXX/XX XXX k pozemku parc. č. XXXX/X, záhrady o výmere XXX R., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. T. R. (ďalej len „spoluvlastnícke podiely“) je neplatná; b) nahradil prejav vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá žalobcovi spoluvlastnícke podiely za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenej medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim. Počas konania na pojednávaní dňa 13. 10. 2009 požiadal žalobca o zmenu žaloby v časti petitu (prvá zmena žaloby), ktorú dňa 02. 12. 2009, zobral späť, preto súd o nej nerozhodoval, na pojednávaní dňa 30. 11. 2009 žalobca požiadal o zmenu žaloby v časti petitu (druhá zmena žaloby), ktorú súd uznesením zo dňa 21. 04. 2011 nepripustil. Počas konania na pojednávaní dňa 30. 11. 2009 žalobca požiadal o pripustenie žalovaného 3./ ako ďalšieho

účastníka na strane žalovaného. Súd uznesením zo dňa 01. 03. 2010 pripustil, aby do konania pristúpil ako žalovaný 3./ S.. D.. I. L.. Dňa 27. 01. 2011 žalobca požiadal o ďalšiu zmenu žaloby v časti petitu (tretia zmena žaloby), ktorú súd uznesením zo dňa 09. 12. 2011 nepripustil. Dňa 04. 12. 2012 požiadal žalobca o ďalšiu zmenu žaloby v časti petitu (štvrtá zmena žaloby) a súčasne o pripustenie žalovanej 4./ ako ďalšej účastníčky na strane žalovaných. Súd uznesením zo dňa 14. 01. 2013 nevyhovel týmto obom návrhom žalobcu. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9Co 260/2013 - 485 zo dňa 25. 06. 2013, na základe odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu, napadnuté uznesenie súdu zmenil tak, že pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpila J.. E. Z. ako žalovaná 4./ Dňa 13. 09. 2013 podal žalobca ďalšiu zmenu žaloby v časti petitu (piata zmena žaloby), ktorú súd uznesením zo dňa 15. 10. 2013 nepripustil. Dňa 23. 05. 2014 podal žalobca ďalšiu zmenu žaloby v časti petitu (šiesta zmena žaloby), ktorú súd uznesením zo dňa 24. 07. 2014 nepripustil. Dňa 12. 10. 2012 žalobca zobral späť žalobu v časti, v ktorej sa domáhal určenia neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva uzatvorenej dňa 30. 04. 2007 medzi žalovanou 1./ a žalovanou 2./, voči žalovanej 2./, ktorá so späť vzatím žaloby v tejto časti voči nej nesúhlasila. Súd uznesením zo dňa 14. 01. 2013 konanie proti žalovanej 2./ v tejto časti žaloby zastavil. Dňa 01. 04. 2014 žalobca voči žalovaným 1./, 3./, 4./ zobral späť žalobu v časti, v ktorej sa domáhal určenia neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva uzatvorenej dňa 30. 04. 2007 medzi žalovanou 1./ a žalovanou 2./ a títo žalovaní so späť vzatím žaloby v tejto časti súhlasili.

1.2. Ďalej uviedol, že rozsudkom č. k. 8C 102/2008 - 625 zo dňa 16. 09. 2014 konanie o návrhu navrhovateľa o určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 30. 04. 2007 proti žalovaným 1./, 3./, 4./, zastavil (rozhodnutie v tejto časti je právoplatné), návrh vo zvyšnej časti zamietol, a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie zo dňa 16. 09. 2014 Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9Co 100/2015 - 672 zo dňa 26. 04. 2014 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (žaloba žalobcu v časti o nahradenie prejavu vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá žalobcovi spoluvlastnícke podiely za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenej medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim, ktorú súd prvej inštancie zamietol) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že je nutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť, keďže postupom prvoinštančného súdu bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. Posledným podaním, ktorým žalobca žiadal zmenu žaloby bolo podanie žalobcu zo dňa 16. 05. 2014, čl. 528. O tomto procesnom návrhu žalobcu rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 8 C 102/2008-557 zo dňa 24. 07. 2014 tak, že nepripustil zmenu žaloby v časti petitu I, II, ale súd prvej inštancie nerozhodol o zmene žaloby v časti rozšírenia petitu III vo vzťahu k žalovanej 4./ Odvolací súd mal zato, že pokiaľ súd nerozhodol o uplatnenej zmene žaloby, nemohol pokračovať v konaní o pôvodnom návrhu a ak tak urobil, týmto postupom zavinil, že predmet konania nebol ustálený, ktorá vada mala v zmysle ustanovenia § 212 ods. 3 O.s.p. a za následok neprávne rozhodnutie vo veci a bola aj samostatným dovolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f) O.s.p.. Odvolací súd zastáva názor, že aj po nadobudnutí účinnosti C.s.p. takáto vada, na ktorú musí odvolací súd prihliadať v zmysle § 380 ods. 2 Cs.p., aj keď nebola v odvolacích dôvodov uplatnená, spôsobuje, že týmto nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, a to s poukazom na princíp dvojinstančnosti konania, spočívajúci v tom, že každá skutková a právna otázka, ktorá je v prejednávanej veci rozhodujúca, musí byť predmetom posúdenia súdu nielen súdom prvej inštancie, ale aj odvolacieho súdu, preto odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd ďalej uviedol, že v ďalšom konaní bude súd prvého stupňa povinný riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa ustanovenia § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. Prvoinštančný súd v prvom rade s ohľadom na písomné podanie žalobcu zo dňa 16.5.2014 rozhodne o zmene žaloby v časti rozšírenia žalobného petitu aj vo vzťahu k žalovanej 4./ Po ustálení predmetu sporu a vykonanom dokazovaní na podklade navrhnutých, resp. predložených dôkazov vo veci opätovne rozhodne o celom uplatnenom nároku. Odvolací súd ďalej v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia uviedol, považoval vzhľadom na efektívnosť ďalšieho postupu potrebné vyjadriť sa k námietkam uvedených v odvolaní, týkajúcich sa odňatia možnosti konať resp. porušenia práva na spravodlivý proces, ktoré namietal žalobca a ktoré mali spočívať v tom, že súd prvej inštancie v rozpore so zásadou hospodárnosti a koncentračnej zásady nepripustil ním navrhované viaceré zmeny žaloby v časti rozšírenia žalobného petitu a k námietkam týkajúcich sa neplatnosti odstúpenie od zmluvy, ktorú otázku je podľa žalobcu, potrebné riešiť ako otázku predbežnú. Odvolací súd uviedol, že ako už

bolo formulované aj žalobcom, zmena žaloby nesmie byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. To, či dôsledky určitého procesného postupu alebo úkonu sú v súlade s touto zásadou posudzuje iba súd. Ustanovenia § 139 C.s.p. (predtým § 95 O.s.p.), dáva žalobcovi možnosť zmeniť žalobu len so súhlasom súdu; súd zmenu žaloby nepripustí (tiež) vtedy ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 143 C.s.p.). Úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby, (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Odvolací nemôže prehodnocovať správnosť tejto úvahy súdu prvej inštancie, a preto sú tieto námietky žalobcu týkajúce sa odňatia možnosti konať resp. porušenia práva na spravodlivý proces nedôvodné. K predbežnej otázke týkajúcej sa neplatnosti odstúpenie od zmluvy odvolací súd uviedol, že v predmetnom konaní bolo riadne preukázané a ustálené, že odstúpenie od kúpnej zmluvy a teda aj zrušenie kúpnej zmluvy od počiatku nie je medzi žalovanými 1./, 3./ ako účastníkmi tejto kúpnej zmluvy sporné, keďže žalovaní 1./, 3./ platnosť odstúpenia nenapádali. Vyriešenie tejto predbežnej otázky je potom vo vzťahu k predmetu konania, ako aj vo väzbe na vymedzený petit žaloby, keďže ďalšie rozšírenia žaloby v časti žalobného petitu neboli súdom prvej inštancie pripustené irelevantné a právne neopodstatnené. Navyše právo odstúpiť od zmluvy je subjektívnym právom účastníka zmluvy, ktoré nemôže uplatniť tretia osoba, ktorá nie je účastníkom záväzkového právneho vzťahu.

1.3. Súd prvej inštancie s poukazom na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu (odsek 18 tohto rozsudku) uznesením č. k. 8C 102/2008-686 zo dňa 02. 10. 2017 nepripustil zmenu žaloby v časti rozšírenia petitu III vo vzťahu k žalovanej 4./ Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie v žalobcom odvolaním napadnutej časti (žaloba žalobcu v časti o nahradenie prejavu vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá žalobcovi spoluvlastnícke podiely za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenú medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim, ktorú súd prvej inštancie zamietol) a vrátení veci mu na ďalšie konanie, a následne nepripustení zmeny žaloby žalobcu (šiesta zmena žaloby petitu III vo vzťahu k žalovanej 4), súd v danej veci rozhodoval už iba o žalobe žalobcu proti žalovaným v časti, v ktorej žiadal, aby súd nahradil prejav vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá žalobcovi spoluvlastnícke podiely za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenú medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim. Žalobca sa žalobou domáha nahradenia prejavu vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá navrhovateľovi spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenú medzi žalovanou 1./ a žalovaným 3./ (návrh kúpnej zmluvy žalobca predložil súdu spolu s návrhom ako listinný dôkaz, podstatné náležitosti novej kúpnej zmluvy nie sú súčasťou petitu).

1.4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania v tejto veci, po vyhodnotení argumentácie všetkých strán počas celého konania, rovnako ako vo svojom prvom rozhodnutí, ustálil, že žalovaný 3./ ako vlastník spoluvlastníckych podielov pred predajom týchto spoluvlastníckych podielov žalovanej 1./ kúpnu zmluvou zo dňa 17. 06. 2005, kvalifikovaným spôsobom, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 140 Občianskeho zákonníka neponúkol spoluvlastnícke podiely na predaj žalobcovi ako jednému z ďalších spoluvlastníkov. Právne kvalifikovaná ponuka má obsahovať návrh na uzavretie zmluvy za určitých konkrétne uvedených podmienok, s uvedením ceny podielu a času, do ktorého sa má návrh prijať. Predloženie takejto ponuky žalobcovi žalovaný 3./ nepreukázal. Súd ustálil, že k ponuke predaja spoluvlastníckych podielov žalovaného 3./ žalobcovi zjavne došlo, čo vyplýva z listu žalobcu zo dňa 25. 07. 2005 adresovaného žalovanému 3./ Malo by ísť o neidentifikovaný list žalovaného 3./ žalobcovi doručený dňa 10. 06. 2005 a list právnej zástupkyne žalovaného 3./ zo dňa 04. 07. 2005, ktoré však ani jedna zo strán počas konania súdu nepredložila. Keďže na základe vykonaného dokazovania nebolo možné zistiť akým spôsobom bola táto ponuka skutočne zrealizovaná, súd ustálil, že ponuka žalovaného 3./ na predaj jeho spoluvlastníckych podielov nebola právne kvalifikovaná t. j. akoby ani nebola daná. Preto má súd za to, že žalovaný 3./ si nesplnil povinnosť stanovenú mu ustanovením § 140 Občianskeho zákonníka pred odplatným prevodom jeho spoluvlastníckych podielov inej osobe, ponúknuť ich žalobcovi ako jednému z ostatných spoluvlastníkov. Žalovaný 3./ kúpnu zmluvou zo dňa 17. 06. 2005 previedol spoluvlastnícke podiely na žalovanú 1./ Keďže konaním žalovaného 3./ došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu, mohol sa žalobca, ako oprávnený spoluvlastník, od nadobúdateľky vlastníctva spoluvlastníckych podielov, žalovanej 1./, domáhať, aby mu vec ponúkla na predaj podľa ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Takýmto procesne prípustným spôsobom sa mohol žalobca proti žalovanej 1./, ako novej vlastníčke, domáhať ochrany porušených práva t. j. uplatniť žalobou o nahradenie prejavu jej vôle, tak ako to žalobca predmetným návrhom i uskutočnil. Medzi oprávnenou osobou, žalobcom, ktorý je v danej veci aktívne legitimovaným subjektom, pretože v čase realizácie sporného prevodu spoluvlastníckych podielov na

nehnuteľnostiach zo žalovaného 3./ na žalovanú 1./ dňa 17. 06. 2005 bol už spoluvlastníkom (od 12. 04. 2005) a povinnou osobou (novým vlastníkom podľa ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka) existuje tak právny vzťah, v ktorom právu oprávnenej osoby na ponuky predaja veci zodpovedá povinnosť zodpovednej osoby ponúknuť vec tejto oprávnenej osobe (tzv. vecné predkupné právo). Ako vyplýva z tejto konštrukcie právneho vzťahu, povinným subjektom, ktorému zodpovedá povinnosť ponúknuť vec tejto oprávnenej osobe, je podľa ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka nadobúdateľ t. j. v našom prípade žalovaná 1./ Žalovaná 1./ bola na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17. 06. 2005, vlastníčkou sporných spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach od 28. 10. 2005 do 22. 10. 2009. V čase, kedy súd v tejto veci rozhodoval už prvý krát 16. 09. 2014, žalovaná 1./ už nebola vlastníčkou spoluvlastníckych podielov. Od 22. 10. 2009 sa stal vlastníkom spoluvlastníckych podielov opäť žalovaný 3./ a od 26. 02. 2010 sa stala vlastníčkou spoluvlastníckych podielov žalovaná 4../

1.5. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie zato, že v kontexte konštrukcie právneho vzťahu medzi oprávnenou osobou a povinnou osobou v danej veci, a v kontexte petitu, v ktorom sa domáha žalobca nahradenia prejavu vôle žalovanej 1./, má súd za to, že ani jeden zo žalovaných nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tejto veci. Pasívne vecne legitimovaným subjektom (vlastníčka - petit) v tejto veci bola od momentu podania návrhu až do 22. 10. 2009 žalovaná 1./, ktorá však od 22. 10. 2009 nie je vlastníčkou spoluvlastníckych podielov. Žalobca počas konania namietal, že žalovaná 1./ sa účelovo a nezákonne zbavila svojho vlastníctva tým, že dňa 07. 10. 2009 odstúpila od kúpnej zmluvy zo dňa 17. 06. 2005, a preto považoval toto odstúpenie od kúpnej zmluvy za neplatné. Žiadal, aby súd sa s otázkou platnosti alebo neplatnosti vysporiadal ako s prejudiciálnou otázkou. Mal za to, že ak by bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy ustálené súdom ako neplatné, bola by vlastníčkou spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach opäť žalovaná 1./ a súd by tak mohol vo výroku svojho rozhodnutia jej prejav vôle s predajom spoluvlastníckych podielov žalobcovi, a to bez ohľadu na to, že v čase rozhodovania súdom je vlastníčkou týchto spoluvlastníckych podielov žalovaná 4../ Súd, rovnako ako vo svojom prvom rozhodnutí uviedol, že i v prípade, ak by sa zaoberal v rámci prejudiciálnej otázky touto skutočnosťou, ustálenie tejto otázky by nemalo žiadny meritórny vplyv na skutočnosť, že žalovaná 1./ nie je v súčasnej dobe zapísaná na príslušnom liste vlastníctva ako vlastníčka spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach, a tak by nemohol vyhovieť žalobe a nahradiť jej prejav vôle osoby, ktorá nie je vlastníčkou spoluvlastníckych podielov zapísaných na príslušnom liste vlastníctva v katastri. Súd sa i napriek tomuto názoru opäť zaoberal platnosťou alebo neplatnosťou žalobcom namietaného odstúpenia žalovanej 1./ zo dňa 07. 10. 2009 (nie súhlasný prejav žalovaných 1./, 3./ zo dňa 20. 10. 2009 pre účely katastra) a má za to, že námietky žalobcu o neplatnosti tohto odstúpenia sú nedôvodné.

K predbežnej otázke týkajúcej sa neplatnosti odstúpenie od zmluvy sa vyjadril i odvolací súd v zrušujúcom uznesení, v ktorom uviedol, že v predmetnom konaní bolo riadne preukázané a ustálené, že odstúpenie od kúpnej zmluvy a teda aj zrušenie kúpnej zmluvy od počiatku nie je medzi žalovanými 1./, 3./ ako účastníkmi tejto kúpnej zmluvy sporné, keďže žalovaní 1./, 3./ platnosť odstúpenia nenapádali. Vyriešenie tejto predbežnej otázky je potom vo vzťahu k predmetu konania, ako aj vo väzbe na vymedzený petit žaloby, keďže ďalšie rozšírenia žaloby v časti žalobného petitu neboli súdom prvej inštancie pripustené irelevantné a právne neopodstatnené. Navyše právo odstúpiť od zmluvy je subjektívnym právom účastníka zmluvy, ktoré nemôže uplatniť tretia osoba, ktorá nie je účastníkom záväzkového právneho vzťahu. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, súd žalobu žalobcu v časti o nahradenie prejavu vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá žalobcovi spoluvlastnícke podiely za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenú medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim, zamietol.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že priznal úspešným žalovaným, keďže súd zamietol žalobu v jednej časti (druhý jednoduchý petit), v druhej časti (prvý jednoduchý petit) konanie zastavil prvým rozsudkom zo dňa 16. 09. 2014, nárok na náhradu trov konania v celej výške.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zároveň, zaviazal žalovaných k náhrade trov celého konania. Svoje odvolanie odôvodnil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) C.s.p., keď poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku s ktorým nesúhlasil. K dôvodnosti žaloby o nahradení prejavu vôle žalovaného 1./ predáť žalobcovi spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosti týkajúce sa porušenia jeho predkupného práva. To znamená, že správne vyhodnotil, že žalovaný 3./ pred predajom Sporných spoluvlastníckych podielov žalovanému 1./ Kúpnu zmluvou zo dňa 17.6.2005 (ďalej len „Kúpna zmluva,“) kvalifikovaným spôsobom, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 140 Občianskeho

zákonníka, neponúkol Sporné spoluvlastnícke podiely na predaj žalobcovi. Tým, že takýmto konaním žalovaného 3./ došlo k porušeniu jeho predkupného práva sa on ako oprávnený spoluvlastník, od žalovaného 1./ ako nadobúdateľa Sporných spoluvlastníckych podielov domáhal, aby mu tieto Sporné spoluvlastnícke podiely v súlade s ustanovením § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka ponúkol na predaj. Tak ako skonštatoval súd prvej inštancie v rozsudku, týmto procesným spôsobom sa žalobca proti žalovanému 1./ ako novému vlastníkovi Sporných spoluvlastníckych podielov dôvodne domáhal a to žalobou o nahradenie prejavu jej vôle podľa ustanovenia § 161 ods. 3 O.s.p.. Po podaní dôvodnej žaloby dňa 17.06.2008, boli však uskutočnené medzi žalovanými nasledovné účelové úkony a to Jednostranné odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo strany žalovaného 1./ adresované žalovanému 3./ (ďalej len „Odstúpenie“) a následný Písomný prejav vôle účastníkov Kúpnej zmluvy (žalovaný 1./ a 3./) odstúpiť od Kúpnej zmluvy zo dňa 20.10.2009 (ďalej len „Písomný prejav“) na základe ktorého žalovaného 3./ Okresný úrad (predtým Správa katastra) zapísala ako výlučného vlastníka Sporných spoluvlastníckych podielov.

2.1. V odvolaní žalobca uviedol, že považuje predmetné Odstúpenie od Kúpnej zmluvy za neplatné, keďže v rozpore s ustanovením § 48 Občianskeho zákonníka nebol daný žiaden dôvod pre Odstúpenie od Kúpnej zmluvy, ktorou bolo porušené jeho predkupné právo, pričom predmetná zmluva takúto možnosť ani nepredpokladala, a tento dôvod nevyplýva ani z ustanovení Občianskeho zákonníka. O relevantné a zákonné Odstúpenie od Kúpnej zmluvy by išlo len vtedy, ak zmluva alebo zákon by dal zmluvnej strane možnosť odstúpiť od zmluvy (v tomto prípade žalovanému 1./). Žalovaní v priebehu konania súhlasne poukazovali na ustanovenie § 597 Občianskeho zákonníka, ktoré podľa názoru žalovaných umožňuje/umožňovalo žalovanému 1./ Odstúpiť od Kúpnej zmluvy. Žalobca s uvedeným názorom žalovaných nesúhlasil. Výpoveďami žalovaného 1./ a žalovaného 3./ na pojednávaní uskutočnenom dňa 07.05.2014 podľa názoru žalobcu bolo preukázané, že dôvodom pre Odstúpenie od Kúpnej zmluvy boli vady diela vyplývajúce z vyššie uvedenej Zmluvy o dielo (napr. zatekanie okien). Žalovaní si teda zamieňajú prípadnú možnosť odstúpenia od zmluvy o dielo s možnosťou Odstúpenie od Kúpnej zmluvy k Sporným spoluvlastníckym podielom v zmysle ustanovenia § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa názoru žalobcu preukázané, že dôvodom pre Odstúpenie od Kúpnej zmluvy boli vady diela, avšak predmetná Kúpna zmluva takúto možnosť nepredpokladala, a tento dôvod nevyplýva ani z ustanovení Občianskeho zákonníka. Samotné Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo strany žalovaného 1./ bol jednostranný právny úkon (nie dohoda o odstúpení) a následný písomný prejav vôle žalovaného 1./ a žalovaného 3./ je potrebné považovať len za úkon, ktorý v rozhodnom čase vyžadovala Vyhláška ku katastrálnemu zákonu. Žalobca mal ďalej zato, že predmetné Odstúpenie od Kúpnej zmluvy je s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu a zákon obchádza a je v rozpore s dobrými mravmi a to z dôvodu, že možnosť Odstúpenia od Kúpnej zmluvy tak ako bolo zrealizované v tomto prípade, nevyplýva ani zo zmluvy a ani zo zákona a zároveň ide o úkon, ktorým sa žalovaný 1./ snaží vyhnúť právnym nárokom vyplývajúcim z porušenia žalobcovho predkupného práva k Sporným spoluvlastníckym podielom. Žalobca tiež poukázal nato, že právo na Odstúpenie od Kúpnej zmluvy sa premlčí v 3-ročnej premlčacej dobe a vzhľadom na uvedené vzniesol v priebehu konania námietku premlčania práva žalovaného 1./ na Odstúpenie od Kúpnej zmluvy. Poukázal tiež nato, že odstúpiť od kúpnej zmluvy možno len v prípade, že bola kúpna zmluva platne uzatvorená, čiže odstúpiť možno len od platnej zmluvy. V danom prípade je nesporné, že Kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalovaným 3./ ako predávajúcim a žalovaným 1./ ako kupujúcim, došlo k porušeniu § 140 Občianskeho zákonníka a teda žalobcovho predkupného práva, pričom v tomto prípade nešlo a ani nemohlo ísť o prevod blízkej osobe v zmysle ustanovení § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka a preto je Kúpna zmluva s poukazom na ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka neplatná. Záverom uviedol, že absolútna neplatnosť Odstúpenia od Kúpnej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka nastáva priamo zo zákona a hľadá sa naň ako keby takýto úkon nebol urobený, pričom táto neplatnosť nemôže byť zhojená ani dodatočným schválením a nemôže sa konvalidovať ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti a súd na ňu mal prihliadať ex officio. Pre absolútnu neplatnosť Odstúpenia od Kúpnej zmluvy nemohol žalovaný 3./ ani žalovaný 4./ a ďalší, nadobudnúť vlastnícke právo k Sporným spoluvlastníckym podielom, nakoľko platí zásada, že nikto nemôže preniesť na iného viac práv ako má sám. Z dôvodu absolútnej neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy nemôže obstať záver súdu prvej inštancie ani záver odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, že právo odstúpiť od zmluvy je subjektívnym právom účastníka zmluvy, ktorý nemôže uplatniť tretia osoba.

2.2. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal ďalej nato, že následne po Odstúpení od Kúpnej zmluvy a po vykonaní záznamu Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu dňa 22.10.2009 (číslo zmeny

- XXXX/XX), bol uskutočnený následný zamýšľaný prevod Sporných spoluvlastníckych podielov zo žalovaného 3./ ako predávajúceho na žalovaného 4./ ako kupujúceho pričom žalobca považuje tento prevod za prevod v rozpore so zásadou nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet (nikto nemôže previesť na iného viac práv než má sám), ktorý ani nemohol ovplyvniť. Vzhľadom na úkony žalovaných, ktorých účelom bolo jednoznačné obchádzanie zákonného predkupného práva bol žalobca bol nútený na ochranu svojich práv zrealizovať nasledovné procesné úkony a to návrh zo dňa 30.11.2009 na zmenu návrhu v časti petitu (žalobca týmto návrhom okrem iného žiadal zmenu petitu tak, aby súd určil, že žalovaný 1./ je vlastníkom Sporných spoluvlastníckych podielov a následne, aby nahradil vôľu žalovaného 1./ a uzatvoril so žalobcom kúpnu zmluvu k Sporným spoluvlastníckym podielom) a návrh na pripustenie ďalšieho a návrh na pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalovaných a to žalovaného 3./, pričom súd prvej inštancie uznesením zo dňa 01.03.2010 pripustil vstup žalovaného 3./ do konania, avšak zamietol návrh na zmenu petitu žalobného. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 2.12.2012, ktorým žalobca navrhoval aby súd zakázal previesť sporné spoluvlastnícke podiely na tretie osoby o ktorom návrhu súd nerozhodol v lehote 30 dní pričom svojím nekonaním umožnil prevod spoluvlastníckych podielov na žalovaného 4./ a následne návrh zamietol. Návrh zo dňa 21.07.2011 zmenu návrhu v časti petitu (tak ako v návrhu zo dňa 30.11.2009) ktorý návrh súd zamietol návrh. Návrh zo dňa 04.12. 2012 na zmenu návrhu v časti petitu (tak ako v návrhu zo dňa 30.11.2009) a súčasne návrh na pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalobcu a to žalovaného 4/. Súd uznesením zo dňa 14. 01. 2013, nepripustil tento návrh na zmenu návrhu v časti petitu opätovne a súčasne návrh na vstup ďalšieho účastníka na strane žalovaného a to žalovaného 4./ zamietol. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9Co 260/2013 - 485 zo dňa 25. 06. 2013 na základe odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu prvoinštančného súdu, napadnuté prvostupňové uznesenie súdu zmenil tak, že pripustil, aby do konania na strane žalovaného ako žalovaný 4./ pristúpil J.. E. Z.. Uvedeným rozhodnutím č. k. 9Co 260/2013 - 485 bola založená pasívna legitímácia žalovaného 4./ Vzhľadom na uvedené podal teda žalobca ďalší návrh zo dňa 13.09.2013 na zmenu návrhu v časti petitu (tak ako v návrhu zo dňa 30.11.2009), keď súd prvej inštancie návrh na zmenu návrhu v časti petitu uznesením zo dňa 15.10.2013, opätovne nepripustil. Návrh zo dňa 23.05.2014 na zmenu návrhu v časti petitu (tak ako v návrhu zo dňa 30.11.2009 a zároveň alternatívne žiadal, aby nahradil vôľu žalovaného 4./ a uzatvoril so žalobcom kúpnu zmluvu k Sporným spoluvlastníckym podielom) pričom súd tento návrh na zmenu návrhu v časti petitu uznesením zo dňa 24. 07. 2014 opätovne nepripustil . Z dôvodu, že prvoinštančný súd vôbec nerozhodol o alternatívnom petite vo vzťahu k žalovanému 4./ Krajský súd v Bratislave z uvedeného dôvodu zrušil pôvodný rozsudok a následne Okresný súd Bratislava I uznesením 02.10.2017, sp.zn.: 8C/102/2008 - 686 rozhodol tak, že vo vzťahu k žalovanému 4./ návrh na zmenu žaloby v časti petitu zamietol.

2.3. Žalobca ďalej namietal, že v odvolaní zo dňa 19.12.2014 proti pôvodnému rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.09.2014 v súlade s § 95 O.s.p. a v spojení s § 211 a § 216 O.s.p. (v danom čase O.s.p. pripúšťalo, aby odvolací súd pripustil zmenu žalobného návrhu), podal posledný návrh na zmenu návrhu v časti petitu (tak ako v návrhu zo dňa 30.11.2009).Krajský súd v Bratislave v súlade s § 95 ods. 3 O.s.p. mal rozhodnúť v lehote 60 dní od podania návrhu na zmenu, pričom Krajský súd v Bratislave rozhodol až uznesením zo dňa 31.10.2016, sp.zn.: 9Co 100/2015-666 t.j rozhodol až po viac ako 20 mesiacoch a to za účinnosti nového procesného predpisu C.s.p. tak, že predmetný návrh žalobcu na zmenu nepripustil s odôvodnením, že v zmysle prechodných ustanovení (§ 470 ods. 1 C.s.p.) nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti C.s.p.. Proti predmetnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.10.2016, sp.zn.: 9Co 100/2015-666, podal žalobca dňa 26.01.2017 na Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť (konanie vedené na ÚS SP pod sp.zn.: RvP 193/2017) s odôvodením, že tým, že Krajský súd v Bratislave nepripustil zmenu žaloby s poukazom na § 470 ods. 1 C.s.p. pri aplikácii § 371 C.s.p., porušil tým právo žalobcu právo na súdnu a inú ochranu (článok 46 Ústavy SR) a právo na spravodlivé súdne konanie (Hlava I článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) keď mal zato, že ak podal návrh na zmenu žaloby v odvolacom konaní a tento je/bol v odvolacom konaní prípustný, je právnym následkom to, že aj za účinnosti nového procesného režimu (C.s.p.) sa má prejednať ako prípustný, a to bez ohľadu na aktuálny procesný režim. Zároveň poukázal nato, že odvolací súd v čase vydania Uznesenia zo dňa 26.04.2017 sp.zn. 9Co/100/2015 ako aj Okresný súd Bratislava I v čase vyhlásenia Rozsudku zo dňa 13.03.2018 sp.zn. 8C 102/2008-727 mali vedomosť o prebiehajúcom konaní na Ústavnom súde SR (sp.zn. RvP 193/2017), napriek tomu súdy nepočkali na rozhodnutie Ústavného súdu SR a vo veci rozhodli čím porušili právo žalobcu na súdnu a inú ochranu (článok 46 Ústavy SR) a právo na spravodlivé súdne konanie (Hlava 1 článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd). Žalobca v súvislosti s odôvodnením napadnutého rozsudku poukázal nato, že nikdy nenavrhol riešiť otázku platnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy bez, ohľadu na to, že žalovaný 1./ nie je vlastníkom Sporných spoluvlastníckych podielov, žiadal tak výlučne vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva žalovaného 1./ k Sporným spoluvlastníckym podielom. Žalobca mal za to, že ak by súd vyhovel jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (a to včas) a/alebo by vyhovel aspoň jednému z jeho návrhov na zmenu žaloby, a pripustil zmenu žalobného návrhu v časti určenia vlastníckeho práva žalovaného 1./ k Sporným spoluvlastníckym podielom, bolo by možné vyhovieť návrhu žalobcu aj keď v čase vynesenia Rozsudku už žalovaný 1./ nebol vlastníkom Sporných spoluvlastníckych podielov. Žalobca mal zato, že samotné nepripustenie zmeny návrhu, tak ako ho žalobca v priebehu prvoinštančného konania niekoľkokrát navrhoval je postupom prvoinštančného súdu, ktorý sa prieči zásade hospodárnosti a koncentračnej zásade. Uvedeným postupom Okresného súdu Bratislava I v danej veci došlo k porušeniu článku. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ktorý zaručuje každému domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a v určených prípadoch na inom orgáne, ako aj v článku 46 Ústavy SR. pričom zároveň bolo porušené právo žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Napadnutý Rozsudok Okresného súdu Bratislava I, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo je postihnuté vadou podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. - žalobcovi bola odňatá možnosť postupom súdu konať pred súdom a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci - nepripustenie zmeny žaloby.

2.4. Žalobca v odvolaní ďalej namietal nedostatok odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti posúdenie otázky o platnosti resp. neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy. Zotrval na všetkých dôvodoch neplatnosti odstúpenia uvedených v odvolaní (pozri odsek 2.1.). Napriek vyššie uvedeným dôvodom absolútnej neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy Z a následného prevodu Sporných spoluvlastníckych podielov na žalovaného 4./ sa prvoinštančný súd obmedzil len na konštatovanie, že námietky neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy sú nedôvodné. Argumentácia súdu prvej inštancie v časti vecného a právneho odôvodnenia neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy ako aj argumentácia dôvodu, prečo sa zaobranie prvoinštančného súdu „v rámci prejudiciálnej otázky žalobcu“ otázkou platnosti alebo neplatnosti odstúpenia do kúpnej zmluvy zo dňa 17. 06. 2005, nemá vplyv na skutočnosť, že žalovaný 1./ nie je v čase rozhodovania súdu zapísaný na príslušnom liste vlastníctva ako vlastník Sporných spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach, považuje žalobca bez riadneho odôvodnenia za formalistické, neprípustné, neodôvodnené a nepreskúmateľné. Skutočnosť, že v súdnom konaní sa odňala postupom súdu účastníkovi možnosť konania pred súdom, potvrdzujú aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako "Ústavný súd"), v ktorých Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva na súdnu ochranu alebo práv na spravodlivý proces nastáva najmä z dôvodu: absencie dostatočného odôvodnenia; absencie dôvodov na rozhodnutie vydané v preskúvanom konaní; arbitrárnosť rozhodnutí; formalistický prístup pri rozhodovaní; nepreskúmateľnosť rozhodnutí v dôsledku procesných pochybení; prekročenia ústavných limitov pre akceptovateľné rozdielne názory na právne posúdenie veci. V tomto smere žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu (II. ÚS 6/03, III. ÚS 202/02, I. ÚS 59/04, III. ÚS 328/05, III. ÚS 43/01, III. ÚS 200/05, II. ÚS 410/06, III. ÚS 311/07, I. ÚS 243/07, I. ÚS 146/08, I. ÚS 114/08, III. ÚS 107/07, IV. ÚS 14/07, I. ÚS 265/05, III. ÚS 311/07, II. ÚS 410/06, III. ÚS 153/07, III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07) a mal zato, že je nutné považovať napadnutý rozsudok, za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, nedávajúci dostatočné záruky preto, že nebol vydaný spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

2.5. Záverom vo svojom odvolaní žalobca poukázal na ustanovenie § 257 C.s.p. a mal zato, že pri rozhodovaní o trovách konania toto ustanovenie bolo potrebné aplikovať. Tak ako uviedol súd prvej inštancie v rozsudku žalovaný 3./ ako vlastník spoluvlastníckych podielov pred predajom týchto spoluvlastníckych podielov žalovanej 1./ kúpnu zmluvou zo dňa 17. 06. 2005, kvalifikovaným spôsobom, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 140 Občianskeho zákonníka neponúkol spoluvlastnícke podiely na predaj žalobcovi ako jednému z ďalších spoluvlastníkov. Ponuka žalovaného 3. / na predaj jeho spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach nebola právne kvalifikovaná t. j. akoby ani nebola daná. Keďže konaním žalovaného 3./ došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu, mohol sa žalobca, ako oprávnený spoluvlastník, od nadobúdateľky vlastníctva spoluvlastníckych podielov, žalovanej 1. /, domáhať, aby mu vec ponúkla na predaj podľa ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Takýmto procesne prípustným spôsobom sa mohol žalobca proti žalovanej 1./, ako novej vlastníčke, domáhať ochrany porušených práva t. j. uplatniť žalobou o nahradenie prejavu jej vôle, tak ako to navrhovateľ predmetným návrhom i uskutočnil. Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne sú podľa názoru žalobcu dané v súlade s 257 C.s.p. dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalovaným.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalované 1./,2./, ktoré žiadali napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnili sa s rozhodnutím ako aj s jeho odôvodnením. Podľa ich názoru, prvoinštančný súd sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami tak, aby rozhodnutie bolo presvedčivé, zrozumiteľné a preskúmateľné. Napadnuté rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, teda je nespochybniteľné, že bolo plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie.

3.1. Ďalej uviedli že argumenty žalobcu ohľadom údajnej neplatnosti odstúpenia od zmlúv medzi žalovanými 1./ a 3./ sú v tomto momente ohľadom na predmet konania absolútne irelevantné a právne neopodstatnené: to úplne jasne a zrozumiteľne skonštatoval aj Krajský súd v Bratislave (ako odvolací súd) v bode 13.2. odôvodnenia svojho uznesenia č. k. 9Co/100/2015- 672 zo dňa 26.04.2017. Je teda nespochybniteľné preukázané a ustálené, že odstúpenie od zmlúv a teda aj zrušenie kúpnej zmluvy od počiatku nie je medzi žalovanou 1./ a žalovaným 3./, ako jedinými účastníkmi predmetnej kúpnej zmluvy, sporné. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd vyššie uvedeným uznesením rozsudok Okresného súdu Bratislava I (č. k. 8C/102/2008-625) zo dňa 16.09.2014 zrušil z dôvodu, že svojim postupom prvoinštančný súd procesné pochybil a tým porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. S predmetnými procesnými pochybeniami sa však v rozhodnutí prvoinštančný súd vysporiadal a odstránil ich. Nie je absolútne žiadny dôvod, aby mali byť opätovne preskúmané skutočnosti, ktoré už boli predmetom posúdenia v rámci revízneho postupu odvolacieho súdu a ten k nim už zaujal právny názor.

4. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podali aj žalovaní 3./ a 4./ ktorý rovnako žiadali napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Uviedli, že rozsudok súdu prvej inštancie považujú za správny tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Súd sa riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami prejednávanej veci, tieto náležite posúdil a svoje postupy zodpovedajúco vysvetlil v rámci odôvodnenia. Mali zato, že rozsudok či konanie, ktoré mu predchádzalo, netrpí žiadnou vadou a snaha žalobcu o spochybnenie jeho legitímnosti pramení výlučne z jeho nespokojnosti s výsledkom sporu, keďže v ňom bol neúspešný. Ďalej zdôraznili, že žalobca v rámci odvolania neuviedol žiadnu novú skutočnosť a výlučne sa zamerail na vytrhávanie izolovaných viet, či myšlienok z kontextu v intenciách odôvodnenia rozhodnutia, prekrúcanie faktov a bagatelizovanie skutočností, ktoré majú jednoznačný obsah a zásadné dôsledky na celú prejednanú vec. Žalobca sa teda za pomoci účelovej argumentácie snaží v rámci odvolania spochybniť jasné a relevantné skutkové závery súdu, zľahčovať jeho zistenia či právne relevantné skutočnosti a naopak - nepodstatné a nepreukázané okolnosti zveličovať.

4.1. Poukázali nato, že v konaní pred súdom prvej inštancie sme sa podrobne vyjadrili tak ku skutkovej ako aj k právnej stránke každého aspektu tejto veci, ako aj ku všetkým skutočnostiam, ktoré žalobca opätovne duplikuje vo svojom odvolaní, týmto, a to najmä z dôvodu hospodárnosti, by sme chceli v podrobnostiach odkázať na všetky naše doterajšie písomné podania ako aj ústne vyjadrenia z jednotlivých pojednávaní. V týchto intenciách, a to najmä z hľadiska skutkového a právneho posúdenia si poukázali na právny názor Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Co/100/2015-672 uvedený v bode 13.2 odôvodnenia. Týmto názorom bol súd prvej inštancie viazaný a v intenciách toho musel rozhodnúť. Súd pristúpil k odstráneniu procesných väd, ktoré mu v rozhodnutí vytkol odvolací súd a následne rozhodol, pričom súd prvej inštancie bol viazaný názorom odvolacieho súdu. Záverom uviedli, že podmienka náležitého odôvodnenia rozhodnutia v intenciách práva na spravodlivý proces ale vyžaduje, aby rozhodnutie poskytovalo odpovede na námietky zásadne, t.j. také, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné a kľúčové. Máme za to, že s námietkami tohto druhu sa súd relevantne vysporiadal. Z uvedeného pohľadu sú preto aj námietky žalobcu o nedostatku odôvodnenia rozsudku účelové a neobstoja.

5. Žalobca nevyužil svoje právo a repliku k vyjadreniam nepodal.

6. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu t.j. v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Predmetom konania po čiastočnom zastavení v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby a po nepripustení žalobcom navrhovaných zmien žaloby (pozri odsek 1.1. až 1.3.) je nárok, ktorým sa

žalobca z dôvodu porušenia jeho predkupného práva v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka domáhal nahradenia prejavu vôle žalovanej 1./ tak, že žalovaná 1./ predá žalobcovi spoluvlastnícke podiely za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenú medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim.

9. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie zastáva názor, že žalovaná 1./ v konaní o predmetnej žalobe nie je v konaní pasívne legitimovaný subjektom, keďže v súčasnosti nie je už vlastníčkou predmetných spoluvlastníckych podielov spornej nehnuteľnosti. Žalovaná 1./ bola na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17. 06. 2005, vlastníčkou sporných spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach od 28. 10. 2005 do 22. 10. 2009. Od 22. 10. 2009 sa stal vlastníkom spoluvlastníckych podielov opäť žalovaný 3./ a od 26. 02. 2010 sa stala vlastníčkou spoluvlastníckych podielov žalovaná 4./ Vecná legitimácia (pasívna alebo aktívna) je stav vyplývajúci z hmotného práva, na základe ktorého je určitá osoba (strana sporu) nositeľom určitého hmotného práva alebo povinnosti. Jej nedostatok sa prejaví vo výsledku konania tým, že v prípade pasívnej legitimácie (jej nedostatku) bude žaloba voči takej strane sporu zamietnutá. Vzhľadom na uvedené nie je možné záverom súdu prvej inštancie (pozri odsek 25 napadnutého rozsudku, resp. odsek 1.5 odvolacieho rozsudku), ktorý žalobu zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie nič vytknúť.

10. Žalobca v odvolaní namietal viaceré pochybenia v konaní súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Namietal, že postupom Okresného súdu Bratislava I, ktorý nepripustil ním navrhované zmeny žaloby došlo k porušeniu článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, článku 46 Ústavy SR a bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

10.1. Uvedené námietky považuje odvolací súd za nedôvodné. K týmto námietkam, sa odvolací súd už vyjadril vo svojom zrušujúcom uznesení č. k. 9Co/100/2015-672 zo dňa 26.4.2017. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Žalobca v danom prípade spochybňuje súlad procesného postupu súdu prvej inštancie s ustanoveniami právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 a tiež súlad postupu súdu podľa právnej úpravy účinnej po tomto dni. Podľa už prezentovaného názoru odvolacieho súdu k rozhodnutiu súdu o tom, či pripustí zmenu žaloby, treba uviesť, že zmena žaloby nesmie byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. To, či dôsledky určitého procesného postupu alebo úkonu sú v súlade s touto zásadou posudzuje iba súd. Ustanovenia § 139 C.s.p. (predtým § 95 O.s.p.), dáva žalobcovi možnosť zmeniť žalobu len so súhlasom súdu; súd zmenu žaloby nepripustí (tiež) vtedy ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 143 C.s.p., predtým § 95 ods. 2 O.s.p.). V prípade nepripustenia zmeny žaloby pokračuje súd v konaní o pôvodnej žalobe, pričom žalobca môže uplatniť svoj nárok v novom konaní. Úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby, (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Pokiaľ je ním súd prvej inštancie, žalobca nie je oprávnený napadnúť odvolaním správnosť tejto jeho úvahy, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena žaloby, nie je prípustné (§ 357 C.s.p., predtým § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.). Odvolací súd nemôže prehodnocovať správnosť tejto úvahy súdu prvej inštancie a preto sú tieto námietky žalobcu týkajúce sa odňatia možnosti konať resp. porušenia práva na spravodlivý proces nedôvodné. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 29. septembra 2011, sp. zn. 2Cdo/161/2011 (publikované ako judikát v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2012 pod R 52/2012). Obsahovo identické právne závery zaujal najvyšší súd aj v ďalších rozhodnutiach (sp. zn. 2 Cdo 161/2011, 6 Cdo 186/2011, 5 Cdo 56/2012, 4 Cdo 67/2016) a zmena právnej úpravy s účinnosťou od 1. júla 2016 na predmetnom závere nič nezmenila.

11. Žalobca tiež namietal, že k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces došlo súdom prvej inštancie aj tým, že tento nerozhodol včas t.j. v lehote 30 dní o jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 2.12.2012, ktorým navrhoval aby súd zakázal previesť sporné spoluvlastnícke podiely na tretie osoby pričom svojím nekonaním umožnil prevod spoluvlastníckych podielov na žalovaného 4./

11.1. Odvolací súd považuje vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít uvedenú námietku za nedôvodnú. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval v rozhodnutí z 29. septembra 2001, sp. zn. 2 Cdo 162/2011, ktoré bolo v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí

súdov Slovenskej republiky publikované pod R 53/2012 s právnou vetou, v zmysle ktorej „sama skutočnosť, že súd v zákonom stanovenej lehote nerozhodol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemá za následok odňatie možnosti účastníka konania pred súdom konať“. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v ďalšom rozhodnutí z 3. októbra 2013 sp. zn. 3 Cdo 286/2013.

12. Neobstoja ani námietky žalobcu, že k porušeniu jeho práva na súdnu a inú ochranu a právo na spravodlivý proces došlo aj postupom odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co 100/2015, keď odvolací súd nedodržel lehotu na rozhodnutie o zmene návrhu § 95 ods. 3 O.s.p., keďže zmena návrhu, ktorá bola súčasťou odvolania bola podaná ešte za účinnosti O.s.p. ktorý zmenu návrhu v odvolacom konaní pripúšťal. Ďalej tým, že odvolací súd o zmene žaloby rozhodol až po viac ako 20 mesiacoch a to za účinnosti nového procesného predpisu C.s.p. tak, že predmetný návrh žalobcu na zmenu nepripustil s odôvodnením, že v zmysle prechodných ustanovení (§ 470 ods. 1 C.s.p.) nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti C.s.p..

12.1. Odvolací súd vzhľadom na tieto námietky má zato, že nie je možné aby odvolací súd skúmal, či v jeho predchádzajúcom konaní, ktorým bol v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec vrátená súdu na ďalšie konanie, bolo postupom odvolacieho súdu porušené právo žalobcu na súdnu a inú ochranu a právo na spravodlivý proces. Odvolací súd zastáva názor, že uvedené môže po splnení procesných podmienok skúmať jedine súd vyššej inštancie v danom prípade Najvyšší súd SR ako dovolací súd v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, resp. v Ústavný súd SR v konaní o sťažnosti..

12.2. Aj napriek uvedenému je potrebné v prvom rade uviesť, že závery uvedené v odseku 9.1 sa vzťahujú aj k námietkam žalobcu na postup odvolacieho súdu ktorý v konečnom dôsledku rozhodol o nepripustení zmeny žaloby. K nedodržaniu lehoty v zmysle § 95 ods. 3 O.s.p. na rozhodnutie o zmene návrhu odvolací poukazuje nato, že z právnej úpravy lehôt, v ktorých malo byť súdom rozhodnuté o zmene návrhu (§ 95 ods. 3 O.s.p.), o späťvzati návrhu (§ 96 ods. 3 O.s.p.) o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (§ 75 ods. 4 a 5 O.s.p.) a podobne vyplýva, že tieto lehoty mali (iba) poriadkový, inštruktívny charakter. Ide teda o lehoty, v rámci ktorých má byť príslušné rozhodnutie vydané, pokiaľ je to možné. Sama skutočnosť, že súd v zákonom stanovenej lehote nerozhodol o procesnom návrhu nemá za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Napokon z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že nerešpektovanie lehoty stanovenej zákonom samo osebe neporušuje čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (Wiesinger c. Rakúsko, rozsudok z 30. 10. 1991, § 60), môže však byť faktorom pri hodnotení, či sa konanie skončilo v primeranej lehote. K rozhodnutiu o nepripustení zmeny žaloby v zmysle § 371 C.s.p. odvolací súd len dodáva, že postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p.

13. K porušeniu práva žalobcu na súdnu a inú ochranu (článok 46 Ústavy SR) a práva na spravodlivé súdne konanie (článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) podľa jeho názoru došlo aj tým, že odvolací súd v čase vydania zrušujúceho uznesenia č. k. 9Co/100/2015-672 zo dňa 26.4.2017 ako aj Okresný súd Bratislava I v čase vyhlásenia rozsudku zo dňa 13.3.2018 sp.zn. 8C 102/2008-727 mali vedomosť o prebiehajúcom konaní na Ústavnom súde SR sp.zn. RvP 193/2017(v tomto konaní namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 Ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru), napriek tomu súdy nepočkali na rozhodnutie Ústavného súdu SR a vo veci rozhodli.

13.1. Ako bolo uvedené predmetom ústavnej sťažnosti žalobcu je rozhodnutie o porušení jeho ústavných práv uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Co 100/2015-666 z 31. októbra 2016. Podanie ústavnej sťažnosti nie je skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala či už obligatórne alebo fakultatívne prerušenie konania podľa § 162 resp. 164 C.s.p., nakoľko takáto skutočnosť nenapĺňa žiadne predpoklady na prerušenie konania v zmysle predmetného ustanovenia. Ak by zákonodarca mal v úmysle, aby podanie ústavnej sťažnosti mohlo mať za následok prerušenie konania, vyjadril by to priamo v zákone. Žalobca svojou ústavnou sťažnosťou napadol uznesenie Krajského súdu v Bratislave ktoré je právoplatné, na čo podanie ústavnej sťažnosti nemá vplyv. Za týchto okolností sa v konaní na Ústavnom súde Slovenskej republiky sa nerieši žiadna taká otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, nie je preto daný dôvod na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) resp. 164 C.s.p.. Odvolací súd vzhľadom na uvedené zastáva názor, že podanie ústavnej sťažnosti nepredstavuje prekážku, ktorá by bránil odvolaciemu súdu a po zrušení veci súdu prvej inštancie konať vo veci. Záverom odvolací súd len dodáva, že mu je v zmysle § 186 C.s.p. z jeho činnosti známe, že Ústavný súd SR Uznesením č.k. II.ÚS 98/2018-9 zo dňa 8.2.2018 sťažnosť žalobcu odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

14. Okrem námietok týkajúcich sa pochybení v konaní súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu žalobca osobitne namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie čo sa týka absolútnej neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy (pozri odsek 2.1.), keďže v rozpore s ustanovením § 48 Občianskeho zákonníka nebol daný žiaden dôvod pre Odstúpenie od Kúpnej zmluvy, keďže predmetná zmluva takúto možnosť ani nepredpokladala a tento dôvod nevyplýva ani z ustanovení Občianskeho zákonníka. Na neplatnosť odstúpenia mal súd prihliadať ex officio a mal túto otázku vyriešiť ako otázku predbežnú.

14.1. Vyriešenie tejto predbežnej otázky je vo vzťahu k predmetu konania, ako aj vo väzbe na vymedzený petit žaloby, keďže ďalšie rozšírenia žaloby v časti žalobného petitu neboli súdom prvej inštancie pripustené irelevantné a právne neopodstatnené.

14.2. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) záznamom sa zapisujú nielen práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z konštitutívnych súdnych rozhodnutí, napr. rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva podľa § 142 Občianskeho zákonníka, rozhodnutie o prikázaní stavby do vlastníctva podľa § 135c ods. 5 Občianskeho zákonníka, ale i z deklaratórnych súdnych rozhodnutí, napr. rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c),d) C.s.p..

14.3. Aj keď sa rozhodnutie súdu síce nezapisuje vkladom do katastra nehnuteľností, môže však byť prílohou zmluvy, ak nahrádza prejav vôle zmluvnej strany (pozri rozsudku NS SR sp.zn. 1Cdo 109/2004 z 1.5.2005). V prejednávanej veci sa mala nahradiť vôľa žalovanej 1./ ako predávajúcej na uzavretie zmluvy o prevode nehnuteľnosti a to spoluvlastníckych podielov za kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 17. 06. 2005 uzatvorenú medzi žalovanou 1./ ako kupujúcou a žalovaným 3./ ako predávajúcim (pozri Zmluvu o prevode nehnuteľnosti č.l. 9 spisu). Bezprostredným účinkom právoplatnosti takéhoto rozsudku by bolo, že zmluva sa považuje za uzatvorenú dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Takýto účinok však môže mať iba taký právny úkon, ktorý spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti potrebné pre jeho platnosť. Preto aj v prípade, že návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností je doložený rozsudkom súdu, ktorým došlo k nahradeniu vôle príslušnej strany sporu účastníka konania, podľa § 229 C.s.p. (predtým s161 ods. 3 O.s.p.), musí kataster z úradnej moci skúmať, či obsah výroku tohto rozsudku, t. j. či v danom prípade obsah kúpnej zmluvy, spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti potrebné pre platnosť tohto právneho úkonu. Okrem iného musí skúmať či predávajúca je zapísaná ako spoluvlastníčka spoluvlastníckych podielov.

14.4. Ak by si teda aj súd vyriešil ako predbežnú otázku, že Odstúpenie od Kúpnej zmluvy je neplatné nedošlo by na základe vyhovieť žaloby a vydania rozsudku o nahradení prejavu vôle žalovanej 1./ k povoleniu vkladu, lebo len základe vyriešenia predbežnej otázky by bez ďalšieho nebolo obnovené vlastnícke právo žalovanej 1./ k spoluvlastníckym podielom. Kataster by návrh na vklad vlastníckeho práva nemohol vyhovieť pre absenciu podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy a to pre absenciu vlastníckeho práva žalovanej 1./ k spoluvlastníckym podielom. Bez tohto aby nebola žalovaná 1./ v katastri nehnuteľností zapísaná ako spoluvlastníčka nehnuteľností, nie je možné žalobe o nahradenie jej prejavu vôle vyhovieť a vyriešenie predmetnej predbežnej otázky tak ako to navrhoval žalobca je preto rozhodnutie súdu o predmetnej žalobe bezvýznamné a neboli v okolnostiach danej veci kľúčové pre záver o nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej 1./.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené závery (pozri odsek 13.1-14.4.) neobstoja námietky žalobcu o nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti posúdenie otázky o platnosti resp. neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy.

15.1. Súd prvej inštancie pri posúdení tejto predbežnej otázky dospel k záverom (pozri odsek 26. napadnutého rozsudku) že odstúpenie od kúpnej zmluvy a teda aj zrušenie kúpnej zmluvy od počiatku nie je medzi žalovanými 1./, 3./ ako účastníkmi tejto kúpnej zmluvy sporné, keďže žalovaní 1./, 3./ platnosť odstúpenia nenapádali.

15.2. Ak sa teda vzhľadom na tieto závery a závery o nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej 1./ v konaní súd prvej inštancie bližšie nezaberal argumentmi žalobcu o neplatnosti Odstúpenia od Kúpnej zmluvy jeho postupu nie je možné nič vytknúť, keďže tieto neboli spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

16. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. vrátane výroku o náhrade trov konania o ktorých súd prvej inštancie správne rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p., vzhľadom na pomer úspechu strán sporu vo veci.

17. Žalobca v odvolaní poukázal na ustanovenie § 257 C.s.p. (odsek 2.5.) a mal zato, že pri rozhodovaní o trovách konania toto ustanovenie bolo potrebné aplikovať, keďže žaloba bola podaná dôvodne, ktorá skutočnosť predstavuje dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalovaným.

17.1. Rozhodnutie o trovách konania podľa tohto ustanovenia v posudzovanej veci podľa názoru odvolacieho súdu nie je opodstatnené, keď citované ustanovenie § 257 C.s.p. je výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok a umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, je potrebné prihliadať jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán sporu, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postoju účastníkov v priebehu konania a pod., pretože iba tieto kritéria sú určujúce pri aplikácii postupu v zmysle § 257 C.s.p. V posudzovanej veci odvolací súd nevyhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožnili postup v zmysle citovaného ustanovenia a to s prihliadnutím na majetkové, sociálne a osobné pomery strán sporu. Odvolací súd nezistil ani žiadne také správanie sa žalovaných, ktoré by malo za následok prietahy v súdnom konaní, alebo ktoré by inak účelovo bránilo žalobcovi domáhať sa ochrany nimi tvrdeného práva a rovnako nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých žalobca uplatnil svoj návrh v konaní. Žalobca v spore nepreukázal žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že od žalovaných možno spravodlivo požadovať, aby účelne vynaložené trovy konania (právneho zastúpenia) znášali z vlastných prostriedkov, keď samotná žalobcom tvrdená skutočnosť, že žaloba bola pôvodne podaná dôvodne, nemôžu v tomto smere obstáť. Ustanovenie § 257 C.s.p. možno aplikovať len v celkom výnimočných prípadoch a predmetné konanie a správanie sa strán sporu nevykazujú žiadne znaky výnimčnosti.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaní 1./, 2./, 3./,4./ mali v odvolacom konaní plný úspech, preto im vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď ako už bolo uvedené vyššie odvolací súd nezistil výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 C.s.p. na nepriznanie náhrady trov konania žalovaným.. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).